

*Aureum
Maria sim-
lacrum Me-
xicicum*

pro auxilio , pro juvamine : Immō aureum sacratissimum Mariæ simula- chrum intra majoris templi Mexicei adyta asservari novimus. Gentiles sub hora mortis Fortunæ imaginem respiciebant, & venerabantur pro

*Eccles.
in Hym.*

suorum successorum felicitate devo- tè : sic etiam felicior hodie ad Ma- riam suam sacram & alatam Fortu- nam Ecclesia clamitat : *Maria mater gracie*, dulcis parens clementia, tu nos ab hoste protege, & mortis hora suscipe. Quid si Maria non solum alata fortuna est, verū etiam suis in manibus alatam bonam for- tunam habeat, ut det omnibus af- fluenter & cum summa festinatione dona ? Proverbiorum 8. vers. 18. ait

*Proverb.
cap. 8.*

*Hebræa
lect.*

*Fortunam
copiam in
manu habet
sacra Dei-
para.*

Placidus.

*Joan.
Sylv.*

*Eurus, alias
Æolus, qua-
tu ventus.*

*Ruach vox
Hebræica
equivoca
ad ventum
& ad Spiri-
tum Domi-
ni.*

*Judic. 3.
Psal. 50.
Joël. 2.*

Forer.

*Procop.
Gaz.*

*Maria est
nubes Dei
equitans
gloriæ.*

*Horat. I. 3.
Carm. ode
29. n. 53.*

414.

qui purificavit nos in sanguine suo, *Zachar. 6. vers. 12.* ut non intraret jam mors per fene- stras nostras, sed omnimoda salus & *Jerem. 9. vers. 21.* vita in ejus charitate perfecta. At quia, ut Bernardus serm. de Aquæ D. Bernard. ductu, in Nat. Virg. dicit : *Hec est vo- luntas Domini, qui totum nos habere voluit per Mariam*; idcirco ipsa ut *alata fortuna*, velociter super rotam se devolvit ad nos, & assumens alas in nostrum auxilium, ipso Euro ci- tiùs quandoque advolat & accurrit: nam quandoque *accensus fremit Eurus*; sed placida *Fortuna* ejus æstuan- tes mitigat afores, suas cùm cele- res quatit pennas : ideoque lauda- bilis.

Laudabilis nimis Maria, immō & inter Sanctos omnes laudabilior; quæ mysticè alas sumit, ut spiritualiter volet in suorum juvamen & auxilium; ut quod per ejus Filium multoties citò non possumus adipisci, per ejusdem Divæ Matris manus & interventum celeriter consequamur. Ægyptios quos noverat Dominus, recenter huic mundo natus. Josephum Patriarcham olim à suismet fratribus venditum honoravisse, uti ipsiusmet Jesu Salvatoris typum; cu- piens & ipse sua honorare præsen- tia, magis mysteriosè quam coactè fugit Herodis insequentem gladium. Fugit ergo Jesus (scribit Minorita Francis. Ossuna, Christus cur potius in Ægyptum quam in aliam pro- fugi.)

Isaia c. 45.

*Id. m.
cap. 60.*

*Christus per
Mariam
(ad hoc la-
tens) ve-
citur exqui-
tur adulsi-
tura opera viri.*

Isaia c. 19.

55

Fugit ergo Jesus (scribit Minorita Francis. Ossuna, Christus cur potius in Ægyptum quam in aliam pro- fugi.)

Eurus, alias Æolus, rex vento- rum nuncupatur, ab Oriente salu- briter spirans, valde efficax ad halitus temperandos & purificandos: unde fenestræ in ædibus ad Eurum orientem aperiuntur, ut intret. Ca- lidus & siccus est; unde generica voce, quam ventus, Hebraicè nun- cupatur ῥωχ, Ruach, quam vox est æqui- voca ad ventum salubriter flantem, & ad spiritum, etiam sanctum, ut tuus Domini. *Judicium 3. vers. 10. psalmo 50. vers. 14.* & Joël. cap. 2. vers. 28. Divinus Eu- rus est Spiritus Domini, & Christi Domini beneficentia in exultatione & communicatione salutis, & bonorum omnium largitione: ipse est no- ster Rex, cuius nomen est Oriens,

*nos de Maria, executando con maior
presteza sus affeos. Huic simile jam
viderat Jerosolyma ante pueruli Jesu
fugam in Ægyptum. Erat quidem
Jerosolymitano in Templo senex ille
sanctissimus Simeon, cui promissum
fuerat à Domino, non visurum se
mortem, donec videret Christum
Domini. Piis affectibus atque conti-
nuis desideriis id expectabat capula-
ris Sacerdos: præfenepta, & propter
munus sacerdotale nequibat querere
Christum, nec in Bethlehem facile
pergere. Iesus autem qui in Beth-
lehem morabatur tenerimus puer,
ætatis defectu occursero seni non
valebat. Quid tunc? Adiit Mariæ
brachia, manus & ulnae, quæ pue-
rum Christum Domini advolare fa-
ciant ad Simeonem, ut desideratum
gentibus citius videat per Mariam
Simeon, quem per se non nisi sero
tardeque credebatur visurus. Acci-
piat per Mariam Simeon salutare
suum, quandoquidem ipsa salus Chri-
stus (defectu dierum) velociter ad
illum currere non valebat. Quò spe-
ctare videntur verba Joannis Damas-
ceni Orat. in Hypap. Domini N. Iesu
Christi, §. ultimè, dum sic fatur: *Quid
possimus commemorare, ô Domina, &
Virgo, quod à te non acceperimus?
Prosequere itaque, & in posterum de-
precare quem in ulnis sustulisti, quem
confexisti ut infantem.**

S. Joan.

Damase.

Hinc festum oblationis Christi per matrem, il- liusque in Templum ingressus, non Senis sancti, ut Simeonis; sed Oc- cursus Domini nuncupatur, quod ex vi rigorosa vocis, quasi idem sonat, quod currendo alicui obviandum. Oc- currit dilecto Seni, immo & currit in Templum Dominus, ut promis- sum adimpleat; sed hoc fit per Marie velocissimum cursum, cuius ulnis ipse Dominus utebatur pro aliis, ut ci- tius atque celerius in salutem homi- num advolaret.

Apud Abrahamum divertit Domi- nus suscipiens hospitio, ut non solum gratiis beneficium Patriar- cham condecoret, sed etiam ut una cum ipso Eucharistæ, ante tempus, symbolo refectus congaudeat, ut Ge- nes. 18. nefis 18. vers. 2. notatur sic: Apparue- runt ei tres viri stantes prope eum. Abrahamus ut videt, statim humili- devotione colit, & supplex adorat, P.R. Mart. del Castillo, Paneg. Mar. *YR 2 lautum*

Ibidem. lautum simul in pane offerendo convivium, ut vers. 5. sequitur: Ponamque buccellam panis, & confortate cor vestrum. Scio enim, panis nomine, apud Hebreos omnem cibum significari. Genes. 31. vers. 54. Edodi 18. vers. 82. & alibi. Obsequium admittit in Angelis tribus Dominus, & Abraham festinans ad Sarā, dixit illi: Accelerā, tria sata farina commisce, & fac subcineritos panes, ut ibid. vers. 6. & vers. 7. legitur. Ipse verò ad armentum cucurrit, & tulit inde vitulum tenerrimum & optimum, deditque puerō, &c. Præ nimio gaudio Abraham senilem nesciens extatē, cucurrit ut efferret vitulum ad convivium: sed Sarā, et si habuerit de festinatione præceptum, accelerā, &c. non tamen legitur cucurrisse, ut tempestivè panes hospitibus consecraret: immò nec legimus in mensa illa fuisse panem oblatum, quando in figura panes illi tres in Sacramento Eucharistiae futuro trinam substantiam adumbrabant, sicut & anima dignè suscipientis confortationem, dicente Abrahāmo: Ponamque buccellam panis, & confortate cor vestrum. Per tria sata simila, id est per tres mensuras farina mundissima (loquitur Ebroicensis Doctor ibid. clausula 1. §. Allegoricè, & primò, intelliguntur tres varia substantie, quæ sunt in Sacramento altaris, quæ sunt Christi divinitas, anima, & corpus: & istud est fermentum, quod abscondit mulier, id est, Virgo Maria, sub tribus satis farina, ut legitur Luca 13. Venerabile hoc Sacramentum, quod sub specie sumitur panis, confortat & corroborat hominem interiorem: sicut panis materialis hominem exteriorem, aut corpus. Itaque decoctum vitulum per Abraham servos, simul cum butyro & lacte appositum fuisse mensa & hospitibus legimus; sed non panes, etiamsi isti in fausto convivio non desuissent. Ibidem vers. 8. subditur de Abrahāmo: Tulit quoque butyrum & lac, & vitulum quem coxerat: & posuit coram eis. Atqui cur non prædixit: Tulit quoque subcineritos panes, &c. quandoquidem panis vietus est, qui primò offertur in mensis, utpote quia omnibus pulmentis adhiberi solet, nullumque obsonium sapiat

Guillielm. Pepin. Christus in Eucharistia per tria farina sata designatus.

Genes. 18.

gratiis gustui. Mysticè per Abraham, qui filium suum animo immolavit & corde, Deus Pater signatur, qui in pane Eucharistico etiam nobis obtulit convivium in Filio: & etiam in tenerimo vitulo cocto igni figuratur in Eucharistia Christus, coctus dupli igne, scilicet charitatis in sua nativitate, & doloris in sua passione: sed quia in pane operatus fuit Christus hoc Sacramentum, idcirco panes illi à Sarā præparati, illius augustissimi Sacramenti expressius symbolum prætulere. Profectò et si ad litteram in sacra illa historia panes subcineriti supponantur fuisse in mensa primò hospitibus consecrati & oblati; nihilominus in mystico sensu Sarā, quæ in nomine Hebraico per vscin, aut per samech, interpretatur Domina, Principissa, Maria Deipara est, Domina nostra, Princeps, atque Regina, ex Patribus, & præcipue ex Sando. Ephrem de laudib. Virg. quæ sic accelerat in auxilium suorum, ut suo typico nomine Sarā, per y hain in fine, idem sonet ac Cita, velox, currēns, festinans ad omnia quæ piam expetunt sedulitatem. Itaque primum quod apparuit in Abrahāmitica mensa, panis fuit, quem primò Patriarcha obtulerat peregrinis; quia panis ille fuerat Maria, et si in typo, commendatus, atque per manus ejus decoquendus; idcirco id quod in mensa primù usitatè assertur, id in mensa apparuit oblatum primò, quin necesse fuerit Moysi id referre execuptioni mandatum, quod erat Maria adumbratæ in sedula Sarā cura. Obscuria cætera, quæ currēns præparaverat cum servo Abrahāmus, quadam tarditate, post panis appositionem oblata hospitibus referuntur, quod non sic evenit in Sarā Deiparæ imaginis oblatione & obsequio, quæ etiam ipsius Dei, & supremi Domini velocitatem in suorum recipiens exhibitione donorum, celerior atque velocior ipsa cuncta ministrat suis. Ex parte mentem nostram aperit suis verbis Rampegius in suis Bibliorum figuris, ad 3. Reg. 17. inquiens: Contingit enim interdum Anton. Ramp. ad domum patrisfamilias accedere peregrinos improvise, quibus commodè ministrare non posset, nisi uxore mediante

Vitulus ignis
coctus, in
Eucharistia
Christi.

Sara, id est
domina &
princeps.

S. Ephrem.

Sara nomen
idem ac ve-
lox, currēns
&c. Maria
Deipara ty-
pus.

Panis Abra-
hamiticæ
mensa, cur-
mena obla-
tus non ref-
ratur, aut
appositus,
sicut alia
fausti con-
viviali obso-
nia.

dante ministraret: nam quædam sunt que intantum habent in promptu quod volunt, ut statim omnia videantur preparasse. Spiritualiter, Deus volens providere peregrinis, id est hominibus, qui nimio labore lassati quererebant refectionem, voluit Beatam Virginem Sponsam suam adesse, cujus solicitudine Ecclesia filiis venientibus ad convivium divinum abundantanter provideatur. Figuratum Genesis 18. ubi legitimus, quod cum tres viri venissent ad tabernaculum Abrahā, ipse vocavit uxorem suam, dicens: Accelerā tria sata simila, &c. quod fecit, & viros illos refecit. ::: Vocavit Abrahām Sarā, id est, Deus Beatam Virginem, cujus in sancto utero ex tribus satis simile factus est panis iste Christus. In promptu enim habet omnia Maria, ut in domo Patris æterni, etiam improvisè nobis ministret cælestia dona & auxilia: propter quod Deus ipse per manus Mariæ voluit omnia nos habere, ut celerius per ejus piissimam sedulitatem reficiamur in cunctis. Hinc citatus Augustinianæ familiæ Doctor, Angelorum & virorum illorum apud Abrahānum refectionem potius tribuit panibus per Mariæ (adhuc in umbra) manus confessis, quam vitulo saginato, butyro & lati in mensa per Abrahā appositis. Et viros illos refecit, inquit ille, ad Sarā, non ad Abrahānum referens; quasi Sarā accelerantis, sollicitoq[ue] hospitantis solius esset obsequium, ipsaque sola festina totum pararet convivium. Hoc subintendens Ambrosius apud Lippomanum in Catena, inquit: Foris maritus invitat, intus Sarā convivium adorat. Si Sarā tria sata & convivium Trinitatis, Incarnationis Verbi, & Eucharistiae præfigurabant mysteria; hæc omnia celerius ac celerius vult Dominus nobis Maria communicare interventu, & media ejusdem Virginis pia festinatione revelare ad salutem, & animæ refectionem.

416. Tres panes, & tot placentulas quot Sarā festina Angelis ministravit, exopebat ille Evangelicus vir, media nocte ad amicum clamans, necessitate & angustia compulsus, Luca cap. 11. vers. 5. dicens: Amice, commoda mihi tres panes. Cui amicus alter

intus recumbens in lectulo, ibid. vers. 7. respondit: Noli mihi molestus esse, jam ostium clausum est, & pueri mecum sunt in cubili: non possum surgeare, & dare tibi, &c. Nihilominus ob perseverantiam in postulatione, licet non amicitia ratione, surrexit qui intus erat amicus, & quotquot panes necessarios noverat, dedit alteri. Amicus ad quem nocte venitur, Deus est, qui corpus suum tradidit pro nobis, ait Glossa mystica Ordin. Orationibus enim omni in tempore ad amicum Dominum properamus: ast ipse non citò præstat, aut postulata concedit, ut in nobis orandi accendat affectum: immò se tardare simulat, & moram facere, ne statim nobis concessa estimatione careant, atque idecirco vilescant. Transi nunc ad Mariam in muliere illa fortis Proverbiorum figuratam, communī omnium Patrum consensu: & quid de illa Salomon scripsit Proverb. 31. vers. 15. adnotato: De nocte surrexit, deditque predam domesticis suis, & cibaria ancillis suis. LXX. sic legendunt: Surrexit de noctibus, dedit escas domui. Hebræa: Et quod conveniebat ancillis suis. Vigil femina non modò una in nocte surgit, sed de noctibus exsurrexit, ut panes, escas & cibum etiam non perentibus subministret. Ex quibus locorum antithesis adnotare liceat (salva semper Dei liberalitate, modoque ejus excepto, quo nostra desideria ad divina accendere saepe cupit.) In Evangelio amicus de foris veniens pulsat, exorat, petit media in nocte: hic, cum Maria circumfertur imago, nullus est qui exoret, aut quidquam postulet; ibi clamor amici ad amicum auditur: hic nullus rumor auditur inter puellas aut domesticos nocte; ibi qui manebat intus in lectulo, surgere recusat, & sibi molestiam testabatur inferri, cum media nocte surgere jam timebat; immò & surgere ut panes porrigit indigenti recusat. Ast virilis femina (prout Maria effigies) ante tardius alijs quando à i si impetravimus quod celestius nascitur per Mariam.

Zz 3 dignos

Glossa Or-
din.
Amicus no-
ster prior
ipse Deus.

Proverb. 31.
LXX.